

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نېاشد تن من مېباد بدین بوم و بر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

آزاد ل.

۲۹ مارچ ۲۰۱۲

قیامت، بهشت و دوزخ

در ادیان بزرگ

بخش دوم

قیامت در اسلام

در قرآن راجع به قیامت آیات زیادی گفته شده که از آنها و نوشته های محققین و علمای فقه و دنباله روان چنین بر داشت می شود که آن ها قیامت را دو نوع تشریح داشته اند یکی قیامت صغری یا عالم برزخ و آن دیگری قیامت اصلی . و برای فهمیدن نوع و شکل این دو قیامت باید بپردازیم به تشریح مختصر آن ها:

برزخ در لغت به معنی فاصله ایست بین دو چیز. حال ببینیم قرآن و مسلمانان در باره این که برزخ چیست، چه می گویند؟

امام صادق در تعریف برزخ می گوید: (برزخ همان عالم قبر است که پاداش و کیفر میان دنیا و آخرت است به خدا ما بر شما نمی ترسیم مگر از برزخ هراسانم) بن بصیر می گوید: از امام صادق در باره ارواح مؤمنین پرسش نمودم گفتند: در حجره های بهشت مستقراند از غذا های بهشتی می خورند. از مایع بهشتی می نوشند و از خدا می خواهند هر چه زود تر قیامت را بر پا کند تا به پاداش های نهائی خود نایل آیند . از روایات اسلامی چنین بر می آید: (ارواح در عالم برزخ به حیات خویش ادامه می دهند و اگر ارواح از گروه پاکان باشد به پاداش اعمال خوب متنعم و اگر از گروه بد کاران باشد به کیفر گناهان خود معذب خواهند بود) و قرآن در سوره رحمن آیات ۱۹ و ۲۰ می گوید:

دریای گوارائی است که نمی گذارد شور و شیرین باهم مخلوط شود در حالی که باهم در تماسند. در میان آن دو برزخی است که یکی بر دیگری غلبه نمی کند.

قرآن در آیات ۹۹ و ۱۰۰ سوره مؤمنون و آیات ۸۸ تا ۹۴ سوره واقعه می گوید که انسان پس از مرگ به دنیائی می رود که برزخ نامیده می شود و در آن جا تا زمان رسیدن روز قیامت اصلی باقی می ماند. بعد آن با فرا رسیدن قیامت اصلی و ختم حساب دهی و بررسی اعمالش برای همیشه در دنیای جاودانی که جنت و یا دوزخ خواهد بود باقی خواهد ماند و در عالم برزخ هم عذاب های دوزخی و یا نعمت های بهشتی خواهد بود یعنی این که بهشتیان البته

تا اندازه ای شرایط بهشتی برایشان مهیا و همچنان دوزخیان از انواع عذاب های دوزخ بی نصیب نخواهند ماند. آنگاه که زمان مرگ فرا می رسد انسان به الله می گوید . مرا به دنیا باز گردان تا شاید به جبران گذشته خود نیکی کنم ولی به او گفته می شود این کار امکان ندارد و او باید در دنیای برزخ باقی بماند تا روز قیامت فرا رسد. هر کس که می میرد اگر از مقربان در گاه خداست آنجا در آسایش و نعمت ابدی است و اگر از اصحاب دست راست است او را بشارت دهید که ترا ایمنی و سلامتیست و اگر از منکران و گمراهان است نصیبش دوزخ و آتش است . آیت های ۴۶ و ۴۷ سوره اعراف نیز وجود برزخ یعنی محلی را که بین زمان مرگ و روز قیامت برای انسان وجود دارد به شرح ذیل چنین مینگارد:

و میان این دو گروه (بهشتیان و دوزخیان) پرده ای است و در اعراف (برزخ) مردانی هستند که به سیمای شان شناخته می شوند و به بهشتیان می گویند درود بر شما و آن ها انتظار و آرزوی بخشش و ورود به بهشت را دارند. و چون ساکنان برزخ به دوزخیان نگاه کنند گویند : پروردگارا مکان ما را با این ستمکاران در یک جا قرار مده . و عبدالله بن خوج آیت های ۴۶ و ۴۷ سوره اعراف را به این گونه تفسیر نموده است: در زندگی این دنیا گروهی از افراد وجود دارند که اعمال و کردار شان نه به اندازه ای نیک است که به بهشت بروند و نه آن اندازه زشت و گناه آلود است که به دوزخ بروند . جایگاه این افراد پس از مرگ در محلی که برزخ نامیده می شود و بین بهشت و دوزخ قرار دارد خواهد بود این افراد نه تنها قادرند ساکنان بهشت و دوزخ را به چشم ببینند حتی می توانند با هر دوی این گروه گفت و گو هم نمایند و این افراد همیشه به درگاه الله دعا می کنند تا آن ها را از آتش دوزخ در پناه خود نگاه دارد.

به گونه ای که مشاهده شد آیتهای ۹۹ و ۱۰۰ سوره مؤمنون و آیت های ۸۸ تا ۹۴ سوره واقعه و آیتهای ۴۶ و ۴۷ سوره اعراف همه می گویند انسان پس از مرگ به دنیای برزخ که همان گور می باشد وارد خواهد شد و تا قیامت آنجا باقی خواهد ماند . اما ماهیت و تشریح این آیت ها در باره تعریف و موقعیت انسانی در عالم برزخ تفاوت هایی دارند. ملا محمد باقر مجلسی در تأیید این مطلب می نویسد: قبر باغی است از باغهای بهشت و یا گودالی است از گودالهای آتش . (بحار الانوار ج ۶ ص ۲۰۵) و همچنین باید یاد آور شد که محمد نیز گفته است که : هر کسی بمیرد قیامتش بر پا خواهد شد (احیاء العلوم ج ۴ ص ۴۲۴)

در مجموع چیزی را که می توان از آن نظریات رهنمایان اسلام برداشت نمود این است که انسان پس از مرگ و قبل از روز قیامت داخل دنیائی می شود که «برزخ» نام دارد

حال بد نخواهد بود با برداشتی از تشریحات دینی پیرامون قیامت صغری یا عالم برزخ بپردازیم به قیامت اصلی یا قیامت کبری، که نه تنها همیشه ذهن مسلمین و دنباله روان بر مبنای آن در پژوهش بوده بلکه با اضافات در این مورد با ایجاد ترس و وحشت در ذهنیت مردم باعث می شوند تا همه چنان فکر نمایند که پیشوایان دین مبین به خوردشان داده و آن ها را گیج ساخته اند.

قیامت اصلی

قیامت اصلی در آیتهای ۱۰۵ تا ۱۰۸ سوره طه چنین روشن می شود (ای رسول هر گاه از تو پرسش کنند که کوه ها در روز قیامت چه خواهند شد ؟ پاسخ بده : **خداى من آنچه انان را از ریشه در آورد که همه تبدیل به خاک می شوند و خاک شان را نیز بر باد خواهد داد آنگاه پستی و بلندی های زمین هموار و یگ سطح گرداند به گونه ای که در آن پستی و بلندی دیده نخواهد شد و مردم به پهنه ای قیامت فراه خوانده خواهد شد . صدا ها نزد الله**

خاموش می‌شود و تنها از زیر لب و آهسته شنیده خواهد شد) آیت ۶۸ سوره زمر راجع به قیامت چنین می‌گوید :

(و در صور دمیده می‌شود و دیگر هر که در آسمان و زمین است جر آن که خدا زنده ماندنش را اراده کرده است همه یک‌سره به کام مرگ فرو می‌روند و آنگاه بار دیگر صور دمیده می‌شود و همه آدمیان بر می‌خیزند و روز قیامت را مشاهده می‌کنند) البته باید واضح ساخت که صور یا (پف) اسرافیل یکی از فرشته‌های مقرب است . وقتی که نزول این آیات و صحبت‌های بی‌پایه و اساس محمد در مورد قیامت مورد استهزای شنوندگانش قرار گرفت جناب شان هم آیات ذیل را برای خود نازل نمود : آیت ۱ سوره نحل (فرمان خدا در باره روز قیامت به زودی فرا می‌رسد پس شما کافران با تمسخر و شوخی در خواست نکنید که نسبت به این روز شتاب به کار برده شود) آیت ۱۸ سوره عاشو را:

(آنهاى که به روز قیامت ایمان ندارند با تمسخر در خواست شتاب در آمدن آن را می‌کنند ولی اهل ایمان از چنین روز سختی ترس دارند و می‌دانند که چنین روزی فرا خواهد رسید) بعد این افسانه آیات قرآنی ببینیم که احادیث محمد در این باره چه چیز هائی دارد. صحیح بخاری می‌نویسد : **محمد پیامبر اسلام با نشان دادن انگشت های دوم (سبابه) و میانه خود گفته است : زمان ظهور من و فرا رسیدن روز قیامت مانند این دو انگشت من است .** «صحیح بخاری – کتاب التفسیر- ج ۶ ص ۲۰۶) و در جای دیگر محمد می‌گوید : **(ساعت روز قیامت را کم و بیش در پیش روی خود می‌بینم)** بن کثیر- کتاب علامات قبل از قیامت ص ۹) و در این زمینه ابو هریره می‌گوید: من از محمد شنیدم که گفت: روز قیامت فرا نخواهد رسید مگر زمانی که زنان طایفه «دوس» هنگامی که به پرستش «ذوالخصله» می‌روند کفل های شان به حرکت در می‌آید «ذوالخصله» در زمان جاهلیت بتی بود که به طایفه «دوس» اختصاص داشت و مورد پرستش این طایفه قرار می‌گرفت . (صحیح بخاری کتاب الفتان - ج ۸ ص ۱۸۲) ابو هریره همچنان از قول محمد روایت کرده است که گفت:

در جریان روز قیامت یک گنج طلائی در رود خانه فرات کشف خواهد شد که هر کسی در آن زمان وجود داشته باشد نباید از آن بهره برداری کن. حدیث دیگری که از قول محمد به وسیله ابو هریره روایت شده می‌گوید:

«روز قیامت زمانی فرا خواهد رسید که یک کوه طلا در رود خانه فرات کشف می‌شود و مردم بر سر آن با یکدیگر به جنگ خواهند پرداخت نود و نه در صد افرادی که در آن جنگ شرکت می‌کنند جان خود را از دست خواهند داد ولی هر یک از آنها فکر می‌کند که در آن جنگ آن کوه‌های طلا تنها بهره او خواهد شد» (صحیح مسلم- کتاب الفتان – ج ۸ ص ۱۷۴) حدیث دیگری از محمد راجع به قیامت چنین است:

«روز قیامت به گونه‌ای ناگهانی فرا خواهد رسید در این زمان کسی که شیر شتر ماده اش را دوشیده فرصت نوشیدن آن را نخواهد یافت همچنان مردی که سطل آبی را ترمیم کرده است تا در آن آب بریزد و با آن گاو ها و گوسفندانش را آب بدهد پیش از آن که بتواند آب در آن سطل بریزد روز قیامت فرا رسیده است و نیز مردی که لقمه‌ای را بلند کرده است تا در دهان بگذارد پیش از آن که لقمه بر دهانش برسد روز قیامت او را در بر گرفته است» صحیح بخاری – کتاب الفتان ج ۹ ص ۷۴.

از محمد در باره روز قیامت پرسش شد او نگاهی به یک پسر جوان انداخت و گفت : **اگر این جوان از عمر طبیعی بهره ببرد پیش از این که به سن سالخوردگی برسد شما روز قیامت را خواهید دید .** «صحیح بخاری کتاب الادب- صحیح مسلم کتاب الفتان – ص ۱۸۵ قسمتی از این احادیث قبلاً در بخش (علایم قبلی قیامت) آمده است

ادامه دارد